

Publicerad 2010-05-20 23:25 av pyre

Mitt huvud rimmar

Jag började på en dikt som var på rim.

Jag kan inte rimma.

Men jag känner ändå att den här dikten behöver det.

Jag är liksom inne i ett sånt flow.

Det är ganska mycket större än det värkar.

För rim är något som kommer när jag är riktigt glad.

Och även om det inte blir ett rim på papperet.

Så känner jag att det är där någonstans ändå.

Jag tittade in i det förflutna.

Läste i min dagbok litegrand.

Gud va det var nyttigt av mig att sluta.

Även om jag saknar det ibland.

Shit där kom det faktiskt ett riktigt rim XD

Jag anar att det här inte alls kommer låta

Som det gör i mitt huvud just nu.

Men det här är mitt och mina tankar.

Som jag får göra som jag önskar med.

Det skulle vara nu som jag kan vara såhär glad.

Det skulle vara nu

Som jag kan stanna och iakta marsvinen i parken,

Och ha ett leende på läpparna.

För även fast ingenting egentligen har hänt.

Även om jag nästan mer nu än någonsin

Har anledning att vara bedrövad.

Så har det kanske äntligen fastnat någonstans.

För det är ingen annans sak att avgöra.

Hur jag ska må och inte.

Och det behövs inte mer än en liten vink.

Bara för att visa att jag lever.

Sen håller jag mig på det i år.

Kanske hela livet.

Jag värdesätter det lilla jag får.

Och tar ingenting för givet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren pyre med Poeter.se id #23442 innehar upphovsrätten